

отъ много-то стеченіе народа, не могло да сѣ най-де мѣсто въ кѣша.

Поклоненіе-то на пастыретѣ.

Въ иста-та ношь явиса Ангелъ на Видлеемскы-тѣ Пастыре, кои-то вардихѣ стадото си, и възвѣсти, че ще сѣ роди Спаситель, Кой-то е Христосъ Господь: и за да бы можали да го познаатъ, Ангелъ-тъ притѣрилъ, че тѣи шѣтъ найдатъ Младенца, кой-то лежи въ асла. Така и възстина намѣрихѣ тѣи господа, и прѣви поклонихѣ Мъ сѣ тѣи.

Обрѣзаніе Господне.

Слѣдь осамъ дена по рожденіе-то Спасителя, Той бѣше обрѣзанъ, споредъ ветхо заветный обычай; и нарѣчено Мъ има: Исусъ, назначено отъ Ангела, оше преди зачатіе-то Мъ въ чръво-то. Исусъ ще рѣче: Спаситель.

Обрѣтеніе Господне.

Въ четыриесатый день по рожденіе-то, Младенецъ-тъ Исусъ принесенъ отъ Юсифа и Маріа въ Храмъ Божій, какъ-то предписано въ законъ Божій презъ Моисеа.

Въ това время живѣаше въ Іерусалимъ Симеонъ, мяжъ благочестивъ, комъ-то обрѣчено бѣше отъ Бога, че той не ще умре, до дѣ не види Христа господна. По внѣшеніе Дѣха Божіа, той доиде въ храмъ-тъ, взе на-рѣки Младенца Исуса, и рѣче: нынѣ отпущаеши раба Твоего, Владыко, по глаголѣ Твоемѣ, съ миромъ, яко видѣста очи мои спасеніе Твое.

Заедно съ Симеона, Анна Пророчица хвалеше тогава Бога, и говореше за Спасителя на всичкы, кои-то съ вѣра го чакахѣ.